

midlertidigt. Så det med at lægge op til, at det her kun er en midlertidig ordning, holder ikke, den tror vi ikke på i Fremskridtspartiet.

Vi har så også bemærket, at UNHCR direkte har opfordret landene i Vesteuropa til at lade være med at tage nogle af de kosovoalbanske flygtninge væk fra området. Og den opfordring synes jeg da ikke man kan sidde overhørig. Man kunne så også senere samme aften den 12. april se, at indenrigsministeren også var fremme og sige, at der ingen grund er til, at vi haster det her igennem. Tag det nu roligt. Vi skal nok nå det.

Alligevel ser vi, at man her i Folketinget har lavet en køreplan, hvor man sådan lige til det yderste holder sig inden for forretningsordenen med hensyn til at søge dispensation.

Så fremgår det af forslaget, at man i første omgang vil tage en kvote på 1.500. Ja, hvis det så var forslaget, kunne man måske diskutere det, men der står jo lige så hurtigt efter: Ministeren har herefter beføjelse til at fastsætte fremtidige kvoter. Så det med de 1.500 kunne man lige så godt have ladet være med at skrive. Man kunne lige så godt bare give en ministerbeføjelse. Hvorfor skrive 1.500? Er det fordi, at når det ikke er så mange, så er det nok nemmere at acceptere? Det holder heller ikke, for med lovforslaget giver ministeren sig selv en beføjelse til, at ministeren fremover bare kan fastsætte, hvor mange der i øvrigt skal ind på fremtidige kvoter. Så det med de 1.500 kommer heller ikke til at holde.

I forhold til spørgsmålet om undervisning og aktivering vil jeg sige, at vi i Fremskridtspartiet jo også tidligere har støttet forslag om, at man, når der kommer flygtninge her til landet, så underviser dem, uddanner dem til, at de, når de vender tilbage til hjemlandet, f.eks. kan deltage i minerydning, genopbygning af landsbyer og infrastruktur med meget mere. Det synes vi er rigtig godt at man underviser dem i.

Vi synes også, at en aktivering i forhold til vedligeholdelse, rengøring og madlavning der, hvor de opholder sig i Danmark, er helt i orden. Det synes vi også er alle tiders. Men hvis aktivering skal forstås i forhold til den sociale lovgivning her i landet, så må vi tage afstand fra ordet aktivering og sige, at det kan der i hvert fald ikke blive tale om.

Med hensyn til om de skal have lov til at arbejde, mens de opholder sig i Danmark, må jeg sige, at jeg principielt ikke kan se, at der er noget til hinder for det. Jeg tror nu nok, at det vil

være de absolut færreste, der overhovedet vil have den mulighed. Alene sprogproblemerne vil jo gøre, at der ikke er så meget at komme efter.

Men altså samlet set mener vi, at loven her ikke kommer til at holde, hvad ministeren skriver, og vi har så mange negative indvendinger mod forslaget, at vi samlet set stemmer imod.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, der er grund til at se behandlingen af dette lovforslag i sammenhæng med den forespørgselsdebat, vi havde tidligere på dagen, hvor det især var de militære aspekter af den væbnede konflikt på Balkan, der var fokus på, hvor man her kan sige, at vi nu for alvor tager fat på den humanitære del af den del, som vedrører Danmark direkte.

Danmark har i forhold til konflikten på Balkan ydet et væsentligt humanitært bidrag i nærområdet; over 200 mio. kr. er bevilget til en indsats dér, og jeg vil gerne understrege, at den indsats selvfølgelig har Kristeligt Folkepartis støtte, men at det også fortsat er dér, hovedindsatsen skal være for Danmark og de lande i øvrigt, der bidrager til indsatsen dér.

Den skal være dér, netop fordi målet for NATO's militære aktioner i Serbien i dag er at forhindre en egentlig etnisk udrensning og sikre tilvejebringelsen af en fredsaftale, sådan så kosovoalbanerne kan vende tilbage til Kosovo.

Men vi ved jo, at der er et stærkt pres især på Makedonien og ikke mindst på Albanien, og at det kan blive så stærkt, at UNHCR må anmode bl.a. Danmark om at modtage kosovoalbanske flygtninge. I den situation mener vi fra Kristeligt Folkepartis side, at Danmark skal være parat og også signalere det eller tilkendegive det netop over for UNHCR.

Lovforslaget, som vi behandler nu, taler om en indledende kvote på 1.500 flygtninge. Der er – og det vil jeg godt understrege at vi er meget glade for i Kristeligt Folkeparti – ikke dermed sat det loft i lovforslaget, at det kun må være 1.500 og så nichts weiter.

Jeg synes, det er væsentligt, fordi jeg ikke vil undlade at gøre opmærksom på, at vi fra Kristeligt Folkepartis side synes, at regeringen i hvert fald i første omgang har sendt et noget svagt signal på det område, når man tænker på, at Norge har tilkendegivet, at de vil modtage op til 6.000 flygtninge og Sverige op til 5.000 flygtninge.